

طریق عدالت

(درس چهارم)

LESSON 4

THE WAY OF RIGHTEOUSNESS

خدا چگونه جهان را خلق کرد؟

HOW GOD MADE THE WORLD

پیدایش ۱

سلام بر شما شنوندگان عزیز، در نام خدا، خداوند آرامش، که می‌خواهد هر یک از شما راه عدالت را که او خود مقرر کرده است، درک کرده و تسلیم آن شوید و تا ابدالآباد با او آرامش داشته باشید برنامه خود را آغاز می‌کنیم. بسیار خوشحال هستیم که باری دیگر می‌توانیم برنامه طریق عدالت را به شما تقدیم کنیم. در برنامه گذشته، آنچه را که انبیا درباره فرشتگان و شیطان نوشته‌اند، خواندیم و آموختیم که در ابتدا، خدا میلیونها روح را خلق کرد و آنها را فرشته نامید. در میان تمام فرشتگان یکی از آنها باهوش‌تر و زیباتر از بقیه آنها بود، و او زهره نام داشت. اما روزی زهره در دل مغرور شد و به خدا بی‌احترامی کرد و خواست که جای خدا را تصاحب کند. سپس بسیاری از فرشتگان دیگر نیز از گناه زهره پیروی کردند. و از آنجایی که خدا نمی‌توانست نافرمانی آنها را تحمل کند، زهره و فرشتگان شرور را از حضور خود بیرون کرد. و نام زهره به شیطان، یعنی دشمن تغییر پیدا کرد. بعد از آنکه خدا شیطان و فرشتگان او را بیرون کرد برای آنها جهنمی از آتش خاموشی ناپذیر خلق کرد. و روزی فرا خواهد رسید که خدا شیطان و همه کسانی که از او پیروی کرده‌اند را به آتش خواهد انداخت. ولی اکنون شیطان در جهنم نیست بلکه او در جهان به دنبال فریب‌دادن انسانها و هلاک کردن آنهاست.

امروز چهارمین درس از نوشته‌های انبیا را بررسی می‌کنیم. از کتاب اول از تورات که پیدایش نام دارد، باب اول، آیه اول بریتان قرائت می‌کنیم: «در ابتدا، خدا آسمانها و زمین را آفرید. و زمین تهی و بایر بود و تاریکی بر روی لجه و روح خدا سطح آنها را فرو گرفت.» (پیدایش ۱: ۱ و ۲)

در ابتدا، زمانی که خدا آسمانها و زمین را خلق کرد هیچ چیزی بر روی زمین زندگی نمی‌کرد و همه چیز بی‌شکل و تاریک بود. تنها فرشتگان و شیطان آنجا بودند بنابراین خدا تصمیم گرفت تا بشری را خلق

کند که قادر باشد خدا را بشناسد و بتواند به او محبت کند و همیشه از او اطاعت کند. اما خدا قبل از اینکه انسان را بیافریند تصمیم گرفت تا جهانی زیبا خلق کند تا انسان بتواند در رفاه و خوشبختی واقعی در آن زندگی کند. امروز ما خواهیم دید که خدا چگونه جهان را خلق کرد و آن را برای انسانی که قصد داشت بیافریند آماده کرد.

کلام خدا در مورد چگونگی خلقت جهان به دست خدا چه می‌گوید؟ کلام خدا می‌گوید: «در شش روز، خداوند آسمان و زمین و دریا و آنچه را که در آنهاست بساخت.» (خروج ۲۰: ۱) بیایید به باب اول از تورات نگاهی کنیم و ببینیم که چگونه خدا در شش روز جهان را آفرید.

۱. کتاب مقدس در مورد روز اول می‌گوید:

«و روح خدا سطح آبها را فرو گرفت و خدا گفت: «روشنایی بشود.» و روشنایی شد و خدا روشنایی را دید که نیکوست و خدا روشنایی را از تاریکی جدا ساخت و خدا روشنایی را روز نهمید و تاریکی را شب نامید. و شام بود و صبح بود، روزی اول.» (پیدایش ۱: ۵-۲)

بنابراین در روز اول خدا فرمان داد «در تاریکی روشنایی شود.» و خداوند به زمین که شبیه توپ بزرگی در آسمان بود دستور داد تا هر بیست و چهار ساعت یکبار بچرخد. و به این دلیل است که دوازده ساعت روز و دوازده ساعات شب است. خدا با جدا کردن روشنایی از تاریکی چه کار عظیمی در روز اول انجام داد.

۲. کتاب مقدس درباره روز دوم می‌گوید:

«و خدا گفت: "فلکی باشد در میان آبها و آبها را از آبها جدا کند." و خدا فلک را بساخت و آبها زیر فلک را از آبهای بالای فلک جدا کرد. و چنین شد. و خدا فلک را آسمان نامید.» (پیدایش ۱: ۶-۸)

در روز دوم خدا، آسمان را که ما آن را اتمسفر می‌نامیم دور تا دور زمین آفرید، اتمسفر، آسمانی است که دنیا را احاطه کرده و شامل همان هوایی است که ما تنفس می‌کنیم. همین اتمسفر است که هر کس و هر چیزی را از شدت گرمای خورشید و بلاهای دیگر محافظت می‌کند. انسان نمی‌توانست بدون وجود چنین آسمان استثنایی که خدا در روز دوم خلق کرد، بر روی زمین زندگی کند.

۳. در روز سوم خدا دریا، خشکی و نباتات را آفرید، به آنچه که کلام خدا در این مورد می‌گوید گوش

دهید:

«و خدا گفت: "آبهای زیر آسمان در یکجا جمع شود و خشکی ظاهر گردد." و چنین شد، و خدا خشکی را زمین نامید و اجتماع آبها را دریا نامید. و خدا دید که نیکوست و خدا گفت: زمین نباتات برویاند،

علفی که تخم بیاورد و درخت میوه‌ای که موافق جنس خود میوه آورد که تخمش در آن باشد، بر روی زمین و چنین شد و خدا دید که نیکوست و شام بود و صبح بود، روزی سوم.» (پیدایش ۱: ۹-۱۱ و ۱۳)

بنابراین، طراح بزرگ، خدا، در روز سوم، دریاها، رودخانه‌ها، هزاران نوع درخت و گیاهان مختلف همراه با میوه‌ها و دانه‌هایشان را آفرید، و خدا چه خوراکی‌های خوشمزه متنوعی خلق کرد: انبه، موز، نارگیل، خربزه، گوجه‌فرنگی، کلم، هویج، برنج، ارزن، بادام‌زمینی و هزاران نوع غذایی دیگر. و خدا در مورد هر چیزی که خلق کرده بود گفت: «نیکو است.»! هر چیزی که خدا آفریده است، خوب عالی و بی‌نقص و کامل می‌باشد. پس دیدیم که خدا تنها یک کار را نمی‌تواند انجام دهد، خدا عمل بد انجام دهد، زیرا خدا نیکوست!

شاید برای برخی این سؤال مطرح شود که: «اگر خدا خوب و عالیست پس چرا دنیا پر از بدی و شرارت و نزاع است؟ چرا امسال مزرعه من محصول خوبی نداد؟ چرا فرزند من مریض است؟ اگر خدا، خوب و نیکوست چرا از انسانها شرارت سر می‌زند؟» در حقیقت اینها سؤالهای مهمی هستند که کتاب مقدس جوابهای قانع‌کننده‌ای به آنها می‌دهد و ما در درس آینده آنها را بررسی خواهیم کرد. با این وجود امروز اجازه دهید فقط این حقیقت را در ذهن خود مرور کنیم که خدا نیکوست و در نتیجه هر چیزی که خدا خلق کرده خوب و عالیست.

بیاید لحظاتی در مورد نیکویی خدا فکر کنیم. شنیدیم که چگونه خدا در روز سوم درختان را آفرید، آیا شما می‌دانید خدا، چرا درختان را همراه با میوه‌هایشان خلق کرده است؟ آیا خدا به آنها احتیاج داشت؟ آیا او درختان را همراه با میوه‌های لذیذشان آفرید تا گرسنگی خود را رفع کند؟ خیر! خدای آفریننده هیچ‌گاه گرسنه نمی‌شود و به هیچ چیز محتاج نیست! پس چرا خدا درختان را آفرید؟ کتاب مقدس به ما می‌گوید: خدا، همه چیز را از روی لطف و مهربانی خود برای انسانی که قصد داشت او را در روز ششم بیافریند، خلق کرد.

آیا به نیکویی خدا پی بردید؟ آیا می‌توانید طعم لذیذ یک انبه را بچشید و یا عطر دوست‌داشتنی یک گل را ببویید ولی نیکویی و مهربانی خدا درك نکنید؟ آیا می‌توانید یک درخت را ببینید ولی در مورد سازنده آن تفکر نکنید؟ بدون وجود درختان زندگی بسیار وحشتناک بود! در این صورت ما، هیزمی برای پخت و پز و یا الوار برای ساختن خانه یا قایق نداشتیم. هیچ سایه‌بانی نداشتیم تا در گرمای روز در زیر آن استراحت کنیم و یا برگ برای چای و دارو نداشتیم. بدون وجود درختان زندگی غیرممکن بود و درختان یکی از هزاران نعمتهای خوبی است که خدا برای سعادت و رضایت خاطر ما آفریده است. به این دلیل است که نبی خدا، داود در مزامیر می‌گوید: «بچشید و ببینید که خداوند نیکوست.» (مزامیر ۳۴: ۱) اما پیش از اینکه وقت ما به پایان برسد باید درس امروز را به اتمام برسانیم.

۴. خدا در روز چهارم گفت: «نیرها در فلک آسمان باشند تا روز را از شب جداکنند و برای آیات و زمانها و روزها و سالها باشند.» (پیدایش ۱: ۱۴) خدا فقط فرمان داد و خورشید و ماه و ستارگان در آسمان پدیدار شدند. خدا تنها کلمه‌ای گفت و زمین شروع به حرکت به دور خورشید کرد. او دوباره سخن گفت و ماه شروع به حرکت به دور زمین کرد.

خدا از چه چیزی برای خلقت جهان استفاده کرد؟ کلام خدا در این مورد چه می‌گوید؟ کتاب مقدس می‌گوید:

«عالم‌ها به کلمه خدا مرتب گردید، حتی آنکه چیزهای دیدنی از چیزهای نادیدنی ساخته شد.» (عبرانیان ۱۱: ۳) «در ابتدا کلمه بود و کلمه نزد خدا بود و کلمه خدا بود. همان در ابتدا نزد خدا بود. همه چیز به واسطه او آفریده شد و به غیر از او چیزی از موجودات وجود نیافت.» (یوحنا ۱: ۱-۳)

اکنون خواندیم که خدا در روز اول تنها گفت: «روشنایی بشود.» و روشنایی شد. در روز دوم خدا گفت: «فلکی باشد.» و فلک بود. خدا در روز سوم دوباره سخن گفت و آنچه که او گفت پدیدار شد و حال سؤال ما اینست؛ خدا از چه وسیله‌ای برای خلقت تمام این چیزها در جهان استفاده کرد؟ خدا از چیزی جز کلام و سخن استفاده نکرد. او تنها کاری که کرد این بود که گفت! و هر آنچه را که گفت، شد. خدا تنها با کلامش همه چیز را خلق کرد، کتاب مقدس می‌گوید: نه تنها خدا همه چیز را با کلامش خلق کرد بلکه همه چیز توسط قدرت کلام او نگاه داشته شده است. تنها توسط قدرت کلام خدا، ماه و ستارگان در مکانهای مقرر خود در آسمان باقی ماندند. تنها به فرمان خدا، خورشید در زمان معینی طلوع و غروب می‌کند. تصور کنید، اگر نمی‌دانستیم که آیا که آیا فردا خورشید طلوع خواهد کرد یا خیر، چقدر زندگی برای ما مشکل و طاقت‌فرسا می‌شد! کلام خدا می‌گوید: «خدا امین است.» (اول قرنتیان ۹: ۱) خدا هرگز کلام خود را نقض نمی‌کند و کلام او هرگز تغییر نمی‌کند. «کلمه خدا تا ابدالابد باقی است!» (اول پطرس ۱: ۲۵)

۵. در روز پنجم خدا هزاران نوع ماهی و پرنده آفرید. کتاب مقدس می‌گوید:

«و خدا گفت: آبها به انبوه جانوران پر شود و پرندگان بالای زمین به روی فلک آسمان پرواز کنند پس خدا نهنگان بزرگ آفرید و همه جانداران خزنده را، که آبها از آنها موافق اجناس آنها پر شد، و همه پرندگان بالدار را به اجناس آنها. و خدا دید که نیکوست و خدا آنها را برکت داده گفت: "بارور و کثیر شوید و آبهای دریا را پر سازید، و پرندگان در زمین کثیر بشوند." و شام بود و صبح بود، روزی پنجم.» (پیدایش ۱: ۲۰-۲۳)

۶. کتاب مقدس در مورد روز ششم به ما می‌گوید خدا حیوانات و انسان را خلق کرد. متأسفانه، امروز زمان کافی برای شرح دادن این وقایع مهم نداریم. به یاری خدا در برنامه بعدی آنچه را که کلام خدا درباره چگونگی آفرینش اولین انسان توسط خدا و علت آفرینش انسان، بیان کرده به دقت بررسی خواهیم کرد.

امروز درباره نیکویی خداوند خواندیم. خواندیم که نبی خدا داود می‌گوید: «بچشید و ببینید که خدا نیکوست.» دوستان عزیز، آیا تا به حال نیکویی خدا را چشیده‌اید؟ هر روز غذاهای مختلفی را که خدا برای ما تدارک دیده می‌خوریم و می‌چشیم ولی آیا تا به حال نیکویی خدا را چشیده و درک کرده‌ایم؟ اگر واقعاً مشتاق هستید که نیکویی خدا را بچشید باید به کلام خدا گوش داده و به آن ایمان داشته باشید. کلام خدا می‌گوید: «انسان نه محض نان زیست می‌کند، بلکه به هر کلمه‌ای که از دهان خدا صادر می‌گردد.» (متی ۴:۴) در درس آینده این موضوع را بررسی خواهیم کرد که انسان تنها جسم نیست بلکه روح نیز دارد و روح ما باید از کلام خدا تغذیه شود. کلام خدا بسیار نیکوست و نظیر نیکویی آن یافت نمی‌شود، اما ما گرسنه و مشتاق آن باشیم. آیا به همان اندازه که معده شما غذا می‌خواهد، روح شما نیز خواهان شناخت خدا و کلام ابدی‌اش است؟ اگر شما اینگونه گرسنه کلام خدا باشید حقیقتی را کشف خواهید کرد، که قادر است از یک سو به شما بر روی زمین آرامشی کامل در کنار خدا ببخشد و از طرف دیگر، در آسمان میراث فسادناپذیر را برایتان مهیا کند. می‌دانیم که این موضوع حقیقت دارد زیرا خدا خودش وعده داده و گفته است: «خوشا به حال گرسنگان و تشنگان عدالت زیرا سیر خواهند شد.» (متی ۵:۶) آمین

از توجه شما متشکریم. توصیه می‌کنیم که در برنامه آینده با ما همراه باشید، تا ببینید خدا چگونه اولین انسان را خلق کرد و مهم‌تر از آن خدا چرا انسان را آفرید....

خدا به شما برکت دهد، هرگز این دعوت عالی خدا را فراموش نکنید که به شما می‌گوید:

«بچشید و ببینید که خداوند نیکوست.» (مزمور ۸:۳۴)